

Látogatás Oregonban

Az 1877-78-as tél vége felé, melyet Californiában töltöttünk, férjem egészségi állapota javult és mivel Michiganban enyhe idő volt, visszatért Battle Creekbe, hogy tovább élvezze a szanatóriumi kezelést. {LS 229.1}

Nem mertem férjemet az alföldeken át elkísérni, mivel az állandó gondok nyugtalanság és álmatlanság szívfájdalmat idézett elő, melyek nagyon aggasztottak. Fájdalmasan éreztük a búcsú órájának közeledtét. Nem tudtuk, hogy viszontlátjuk-e egymást a földön. Férjem visszatért Michiganba és mi elhatároztuk, hogy tanácsos lesz Oregonba mennem, bizonyosságot tenni, mert az ottani testvérek még sosem hallottak beszélni. {LS 229.2}

AZ UTAZÁS

Egy barátnőm és I. R. Loughborough testvér kíséretében 1878 június 10-én délután az "Oregon" gőzhajóval elhagytam San Franciscót. Conner kapitány, ki e pompás gőzös vezetője volt, nagyon figyelmes volt utasaival szemben. Mikor az "Arany kapu"-n keresztül a tengerre jutottunk az nagyon nyugtalan volt. Ellenszelünk volt és a gőzös borzasztóan küzdött, mialatt a szél a tengert korbácsolta. Megfigyeltem a felhős eget, a hegymagasságra tornyosuló, majd alázuhanó hullámokat s a tajtékot, melyben a szivárvány színei tükröződtek. Félelmesen egyszerű látvány volt ez és miközben a mélység titkaira gondoltam, szent borzalom fogott el Mily borzalmas ő haragjában, büszke hullámainak felcsendülő bömbölésében, majd szomorú zokogású elsimulásában valami borzalmas szépség rejlett. Isten hatalmának megnyilvánulását láthattam a nyugtalan vizek mozgásában, melyek az irgalmatlan szél ostromzásai alatt nyögtek, s a hullámok kínos görcsökben dobták fel a magasba. {LS 229.3}

Mikor a fehértarajú bömbölő hullámokat szemléltem Krisztus életének arra a jelenetére emlékeztem, mikor tanítványai a túló partra eveztek Mesterük parancsára. {LS 230.1}

Mikor majdnem mindenki visszavonult kajütjébe, és a fedélzeten maradtam. A kapitány egy széket és takarót bocsátott rendelkezésemre, hogy védekezzem a hideg levegő ellen. Tudtam, hogy megbetegednék, ha a hajó kajütömbé mennék. {LS 230.2}

Éjszaka lett. A tengerre ráfeküdt a sötétség és a hullámok között borzalmasan küzdött gőzösünk. Ez a nagy jármű az irgalmatlan vizeken csak faszilánknak látszott, azonban menetközben mennyei angyalok vigyáztak rá, kiknek Isten megparancsolta, hogy rendeleteit teljesítsék. Ha nem így lett volna, akkor bármely pillanatban elsüllyedhettünk volna és e pompád hajónak nyoma veszett volna. Azonban Isten, ki a hollókat táplálja és hajunk szálait is számon tartja, nem fog bennünket elhagyni. Utolsó éjszaka, melyet a hajón töltöttünk, nagy hálát éreztem mennyei Atyámmal szemben. Olyan tanítást kaptam akkor, amelyet sosem fogok elfelejteni. Isten a viharban a hullámokban és a rákövetkező csendben szívemhez szólt. És ne imádjuk őt. Szembehelyezkedjen az ember Isten akaratával? Perlekedjünk a Magasságossal, ki minden hatalom forrása és kinek szívéből a gondoskodásnak végtelen áldása és szeretete árad teremtményeire? {LS 230.3}

KÜLÖNÖS ÉRDEKŰ ÖSSZEJÖVETELK

Látogatásom Oregonban különös érdekekkel bírt. Négy évi távollét után kedves barátaimmal találkozhattam itt a Van Horn testvérekkel, kiket gyermekeinknek tekintettünk. Meglepődtem egy kicsit és nagyon kellemesen érintett, hogy Isten művét Oregonban ilyen virágzó állapotban találtam. {LS 231.1}

Kedd este június 18-án meglehetősen nagyszámú szombatünnepelővel találkozhattam itt. Bizonyosságot tettem Jézusról és hálámat fejeztem ki azért az előjogért, hogy bízhatunk szeretetében és kérhetjük erejét, hogy a lélekmentés munkájában egyesüljön velünk. Ha azt akarjuk, hogy Isten műve fejlődjön, akkor Krisztusnak bennünk kell lakni, azaz Krisztus munkáját kell elvégeznünk. Amerre csak nézünk, sok aratnivalót látunk, de kevés munkást. Isten békéje töltötte be szívemet és szeretetem drága népéhez vonzott engem, kikkel most gyülekeztem össze először Isten imáadására. {LS 231.2}

Június 23-án, vasárnap a salemi metodista templomban beszéltem a mértékletességről. A következő kedd este ismét ebben a templomban beszéltem. Sok meghívást kaptam Oregon különböző városaiból és falvaiból, hogy

a mértékletességről beszéljek, de egészségi állapotom miatt a meghívásokat nem fogadhattam el. {LS 231.3}

Tábor-összejöveleteinket a legmélyebb érdeklődés érzésével kezdtük meg. Az Úr erőt és kegyelmet adott, mikor a nép előtt álltam. Mikor az intelligens hallgatóságot megpillantottam, meglágyult a szívem az Úr előtt. Ez volt az első tábor-összejövetelünk, melyen népünk ebben az államban tartott. Megkísértem a népnek bemutatni, hogy mily hálával tartozunk Istennek, irgalmáért és nagy szeretetéért. Jósága és dicsősége különösen mélyen vésődött lelkembe. {LS 231.4}

Nagyon aggódtam férjem rossz egészsége miatt. Mialatt beszéltem, egy összejövetelt láttam lelki szememmel, melyet a battle creeki templomban tartottak, melynek közepén a férjem állt az Úr világhosszával körülvéve. {LS 232.1}

Isten összehasonlíthatatlan kegyelmének tudata és a munkától, amelyet nem csak Oregonban, Californiában és Michiganben, hol fontos intézkedéseink vannak, hanem a külföldön is cselekszik, teljesen legyőzött. Sosem fogom tudni azt a képet leírni valakinek, mely azon alkalomkor lelkembe elevenen bevésődött. Egy pillanatra láttam művünk kiterjedését és én környezetemet elvesztettem szemem előtt. A különleges alkalom és az emberek, kikhez beszéltem kitörölhetek elméből. A fény a drága mennyei fény, nagy fényvel világította meg azokat az intézményeket, melyek azzal az ünnepléses és fennkölt munkával foglalkoznak, hogy a mennyből rájuk ragyogó sugarakat visszasugározzák. {LS 232.2}

Az Urat az egész tábor-összejövetel alatt nagyon közel éreztem. Mikor befejeződött, akkor nagyon fáradt voltam, de az Úrban felszabadulva. A hasznos munka ideje volt ez és a gyülekezet megerősödött, hogy az igazságért vívott harcában előbbre tudjon jutni. {LS 232.3}

A tábor-összejövetelt követő vasárnapon délután szabadtéren beszéltem az evangéliumi hit egyszerűségéről. {LS 232.4}

EGY ISTENTISZTELET A BÖRTÖNBEN

Mialatt Oregonban tartózkodtam. Carte testvér és Jordan testvérnő társaságában meglátogattam a palemi börtönt. Mikor elérkezett az istentisztelet ideje a kápolnába vezettek bennünket, melyet több fényforrás és a tiszta levegő kellemessé tett. A harangjelzésre két ember megnyitott egy nagy vasajtót és a foglyok bejöttek. A kapukat bezárták mögöttük és én életemben először voltam a börtön falai közé zárva. {LS 232.5}

Visszataszító külsejű férfiak társaságára vártam, de kellemesen csalódtam. Sokan közülük intelligensnek és egyes férfiak pedig tehetségesnek látszottak. A durva, de tiszta fegyencruha volt rajtuk. Hajuk fésült és cipőjük tiszta volt. Mikor ezeket a különböző vonásokat néztem, azt gondoltam, minden férfi különleges adományokat és tehetséget kapott, melyek Isten dicsőségére és a világ hasznára kellett volna fordítaniuk. Azonban ők ezeket a mennyei adományokat megvetették, elpazarolták és rosszul alkalmazták. Mikor a fiatalemberekre néztem, kik 20-30 év közöttiek voltak, boldogtalan édesanyjukra gondoltam és arra a bánatra és gondra, mely a fiúk által osztályrészük lett. Sok édesanya szíve tört már meg gyermeke istentelen életmódja miatt. {LS 233.1}

Mikor az egész társaság összegyűlt, akkor Carter testvér énekelni kezdett. Mindegyiknek volt könyve és élénken részt vettek az éneklésben. AZ egyik közülük, aki képzett zenész volt, harmóniumozott. Azután megkezdte az összejövetelt egy imával, majd ismét közösen énekeltünk. János szavait idéztem: "Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten Fiainak nevezhetünk! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte őt. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy nyilvánvaló lesz, hasonlókká leszünk ő hozzá, mert meg fogjuk őt látni, mint van." I. Ján. 3,1-2. {LS 233.2}

Azt a végtelen áldozatot tártam eléjük, melyet az Atya tett, amennyiben fiát a bukott emberiségért adta, hogy hit által megigazoljunk és Isten fiaivá váljunk. {LS 234.1}

A VISSZATÉRÉS

Mikor Salemben voltam, megismerkedtem a Donaldson testvérekkel, kik azt szerették volna, ha leányuk velünk utazik Battle Creekbe és ott kollégiumunk növendéke lesz. Anyja nem volt egészséges és meglehetősen nagy küzdelmet jelentett számára, hogy egyetlen leányától elváljon, azonban a lelki előnyök, melyekben ott részesül rávették, hogy ezt az áldozatot meghozza. Nemsokára azután Battle Creekben egy tábor-összejövetelen megkeresztelkedett. Ez egy újabb bizonyíték arra, hogy a h.n. adventisták gyermekeiket iskolánkba küldjék, hol megmentő befolyás alá kerülhetnek. {LS 234.2}

Oregonból való utunk alatt sok kellemes ismeretséget kötöttünk és többeknek iratokat adtunk, ami hasznos eszmecserét hozott létre. {LS 234.3}

Mikor Oaklandba érkeztünk, a sátor már állt és W. M. Healaey testvér munkája következtében már sokan elfogadták az igazságot. Több ízben beszéltünk a sátorban. Szombaton és az első napon San Francisco és Oakland gyülekezetei együtt voltak és érdekes és hasznos összejöveteleink voltak. {LS 234.4}